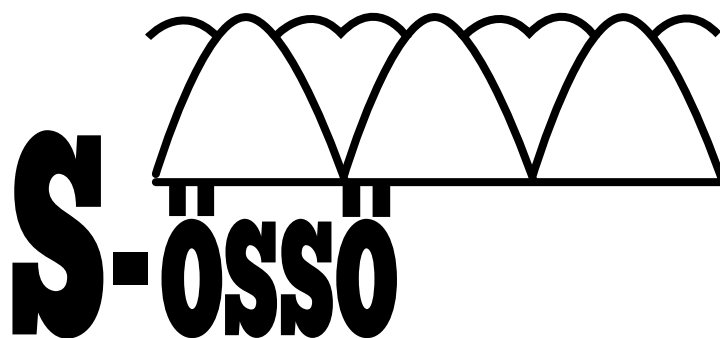
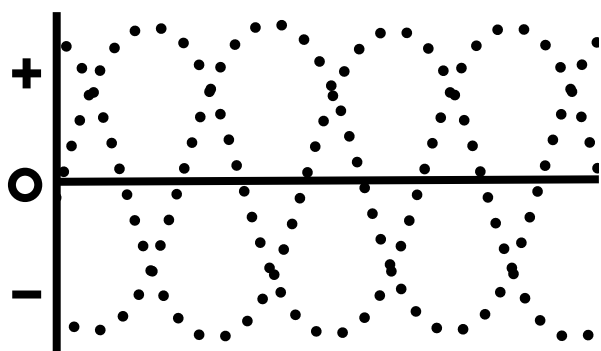




S-ÖSSÖ

0/2016

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinöörikilta ry
sik.ayy.fi
Postiosoite:
PL 13000,
00760 AALTO

Päätoimittaja:

Tuomas Isola

Toimitus:

Vertti Aito
Jussi Hakosalo
Jutta Kalli
Antti Mäki
Väinö Mäntylä
Panu Oksiala
Juho Pekkinen
Mikko Pesonen
Juha Piipponen
Mari Porko
Iida Salmivesi
Tuuli Sarantola
Sofia Suutarinen

Vierailevat:

Ville Kapanen
Joni Kurvinen

Taitto:

Jutta Kalli

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
sik.ayy.fi/sosso
sosso.fi



Sisällys

3

Sössö 2016 on täällä!

4

95 Never Forget!

6

Vertailussa kiltatoimijan
ja kilpapelaaajan vuosi

7

Juha Korpio on Yrityssuh-
demetsuri

8

Kiltahistorian lyhyt
oppimäärä

10

Lämmikettä talven kes-
kelle

11

Kolme appoa, jotka jokai-
sen täytyy kokea ennen
valmistumistaan

13

Sössön mediakortti

Sössö 2016 on täällä!

Teksti: Tuomas Isola

Kuva: Väinö Mäntylä

Opiskelijajärjestö taantumassa on köyhä kuin teekkari toukokuussa, joten Otaniemen paras kiltalehti Sössökin on joutunut laskemaan painoksen laatua. No ei sentään. Te, arvoisa yritysedustaja, pidätte käsissänne Kotimaan Pitkää excursioseikkailua varten tehtyä Sössön *SIK 95 vuotta* erikoisnumeroa. Sössö on tänä vuonna keskittynyt julkaisemaan multimediasisältöä netissä osoitteessa sosso.fi ja ensimmäinen varsinainen paperilehti julkaistaankin vasta syyskuussa. Onkin siis mitä parhain aika muistaa juuremme ja kunnioittaa S-OS eli Sähköosasto -lehden alkutaivalta tällä retrotyyliin tehdyllä erikoisnumerolla. Lehden sisältö on koostettu netin parhaista paloista, sekä vartavasten tehdyistä erikoisjutuista. Suosittelemkin, että katsotte mitä sosso.fi tarjoaa. Olemme luoneet paljon uusia yhteistyömahdollisuuksia esimerkiksi työpaikkailmoitusten sekä videomainosten muodossa. Paperilehtien ilmoitushinnastomme löytyy lehden lopusta. Ottakaa yhteyttä ja keskustellaan lisää!

Päätoimittaja
Tuomas Isola
Espoossa

Päätoimittaja



95 Never Forget!

Teksti: Joni Kurvinen

Kuvat: Mikko Pesonen ja Johan Kondratjeff

Potentiaalin Tasausta ja killan 95-vuotista taivalta juhlittiin lauantaina 13.2.2016. Opiskeluajanani vyölle on kertynyt muutamat vuosijuhlat ja muut tapahtumat. Vanhemman kiltalaisen valvovalta silmältä ei ole mikään jäänyt huomaamatta, joten patruunan palstan tänä vuonna avaa PoTa-arvostelu!

Verrokkina käytetään tottakai vuoden 1995 jääkiekon MM-kultajuhlia. Muistikuvat näistä(kin) juhlista ovat hatarat (olin silloin 4-vuotias), joten lähtökohdat ovat kunnossa.

1. Kokkarit

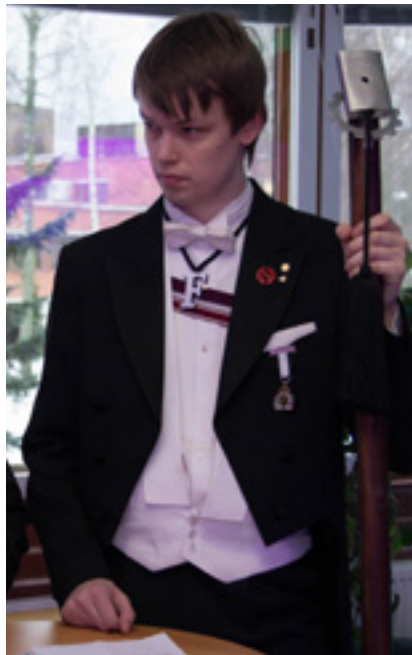
Cocktail-tilaisuus vietettiin tuttuun tyyliin Otakaari 5:n aulassa. Tila oli tehty todella näyttäväksi erivärisillä valoilla, jotka sopivat juhlan teemaan mainiosti. Uutena vivahteena lahjananto oli siirretty yläkertaan, mikä toimi suurimmaksi osaksi oikein hyvin. Vain kertaalleen jouduttiin odottamaan alakertaan tarjoilujen ääreen unohtunutta edustajaa. Myös käytössä ollut äänentoisto varmasti auttoi; edustajat kuulivat paremmin milloin on oma vuoro ja vieraat kuulivat tarinat lahjoista ja puheenjohtajan kommentit niistä. Juhlamarsalkkana tarjoiluista nauttiminen jäi itsellä vähemmälle, mutta silti sähköananas herätti mielenkiintoisia (positiivisia) tunteita. Custom-skumppalasit ovat kanssa aina hauskoja, eikä niitä ole koskaan liikaa.

Pisteitä: 4.5/5

2. Pääjuhla

Pääjuhla oli kokonaisuutena niin massiivinen, että arvostelen sen osissa. Pisteet saadaan keskiarvona osista.

Yleismeininki (paikka, aikataulu, "perinteet"): Pääjuhlapaikkana toimi todella juhlava Tapahtumatalo Bank. Pöytien asettelu kaareen ta-



kasi hyvän näkyvyyden lavalle ja oli hieman erilainen kuin mihin on tottunut vuosijuhlia kiertäessä. Juhla itsessään alkoi noin 20 minuuttia myöhässä, mikä oli tilanne myös juhlien lopussa. Esiintyjät ja ravinto-

lan henkilökunta kuitenkin pystyivät elämään ja toimimaan viivästyksen kanssa. Oman vivahteensa juhliin toi läsyssä ollut bingo, jonka ensimmäinen voittajakin löydettiin vain tovi juhlien alun jälkeen. Puheissa kuultiin lukuisia viittauksia perinteiseen Eitel Timgren -sitaattiin, mutta itse lausahdusta saatiin odottaa aina "puheeseen naiselle" asti, jossa se tosin taidettiin sanoa vain bingonpelelaajien riemuksi. Itse "puhe naiselle" oli kuitenkin jotain perinteistä hyvin paljon poikkeavaa, kun lavalle asteli Johanna Kauppila (tunnetaan myös nimellä Tintta K. Vesterinen), joka tietävästi on naimisissa miehen kanssa. Mikä hämmennys. Todelisuus paljastui kuitenkin nopeasti, sillä puhe ei ollutkaan perinteinen naisia ylistävä, vaan puhe killalle. Erittäin yllättävä ja juhlaan sopiva veto. Puheenpitäjäkään ei olisi voinut olla paremmin valittu, sillä Tintti palkittiin juhlassa aiemmin Pro-SIK-kunniamaininnalla. Onnea Tintille vielä kerran! (päätoimittaja pyysi onnittelun ujutusta arvosteluun). Erityisen hyvää pelisilmää järjestäväältä taholta oli vessoihin valmiiksi toimitetut konferenssipullot.

Pisteitä: 4.75/5



Paljon onnea Tintti!



Jatkoilla pääsi juhlimaan rankasti...



...ja vähän hellemin.

Menu: Alkuruoaksi oli kermaista tattikeittoa. Itsehän en edes pidä sienistä, mutta tämä oli älyttömän hyvää ja sopi todella hyvin juhlien alkuruoaksi. Pääruoaksi oli paahdettua lohta, sitruuna-perunakakku ja tomaatti-voikastiketta. Tämä oli muuten hyvää, mutta annokseen kuuluneet kasvikset olivat jääneet raa'oiksi. Ei tämä kuitenkaan meininkiä sen suuremmin häirinnyt. Huomio keskittyi muutenkin enemmän siihen asiaan, jonka avulla kasvikset pysyivät rullalla. Tarjoilijakaan ei tiennyt mitä se oli. Vahvimmat veikkaukset olivat teippiä, mikä on jännää, sillä sen pystyi syömään ongelmitta. Tämä mysteeri ei ehkä ratkea koskaan. Jälkiruoan aikaan oma makuaistini alkoi olla jo sen verran turtunut, että tarkemman arvion tekeminen mantelikakusta, kirsikkageléstä ja valkosuklaamoussesta on hankalaa. Kai se oli ihan hyvää, kun kaiken söin kuitenkin.

Pisteitä: 4.5/5

Ohjelma: Ohjelmassa oli puheiden lisäksi lauluesitys ja akrobatiaesitys. Lauluesityksen tarjoilivat Järjestysmiehet, ja minkä shown vetivätkin. Super Mario, Mega Man, Ankroneikka jne. omilla, todella hauskoilla sanoituksilla sai yleisön villiintymään. Eikä encores Fear of the Darkin huono veto ollut. Ylivoimaisesti paras lauluesitys, jonka olen millään sitseillä tai missään vuosijuhlissa ikinä nähnyt. Oli myös itselle uusi tuttavuus, mikä vaikuttaa asiaan positiivisesti. Akrobatiaesitys oli kahden hengen permantoakrobatianäytös, jonka esitti Piilotetut Pakarat. Tämä oli niin ikään erilainen esitys totuttuun. Vaikka esitys oli hyvin toteutettu, ja esiintyjät taivuttelivat itsensä mitä kummallisimpiin asentoihin, kokonaisuudesta puuttui kuitenkin jotain. Vai onko akrobatiaesityksessä kuitenkin vuosijuhla-ainesta. Plussat silti esityksen erilaisuudesta ja rohkeasta valinnasta ohjelmanumeroksi. Juhlan lopuksi oli vielä bändi soittamassa kivaa tanssimusiikkia.

Pisteitä: 5/5

Keskiarvoksi näistä kolmesta osasta muodostuu 4.75/5.

3. Jatkot

Jatkot olivat Otaniemen sydämessä, Smökissä. Harsoil-la tilan kahtiajako sai aikaan hyvän balanssin jatkoille.

Toisella puolella pöytiä, ruokaa ja rauhallinen meno ja toisella puolella armottomat paardit, jota ylläpitämässä kaksiosaisella setillään Fii Fighters. Keikkaa voidaan pitää onnistuneena, jos juhlijat ovat hiestä märkiä keikan lopussa. Näin oli. Vaihtoehtoisesti joku muu on hikoillut sinunkin puolestasi. Plussat myös organisoidusta narikasta, vähentää huomattavasti katoavien tummien villakangastakkien määrää.

Pisteitä: 5/5

4. Jajatkot

Tuttuun tapaan Rantasaunalla, missä Kuulalaakeri ei lopu koskaan. Mukava paikka rauhoittua hieman jatkosten bailaamisen jälkeen.

Pisteitä: 4.5/5

5. Sillis

Ah, tuo maailmanlahja krapulaisille juhlijoille, sillis! Si-jaintina kaikki Otakaari 20:n tilat yläkertaa myöden. Pihalla palju. Nokian Panimolta olutsponssi (free beer). Ruokaa. Mikä sen parempaa. Etenkin kun ruokatarjoiluista sai kasattua mahtavan leivän (patruunan brotip: leipäsiivujen väliin majoneesia, kurkkusalaattia, kinkkua, juustoraastetta, guacamolea, munavoita ja pekonia). Skumppaa. Viihdyttämässä Otabisse ja bändi, jonka nimeä en ikinä bongannut. Pikkuhousutarina. Kaikki mitä oman olon muuttaminen epämääräisestä, krapulaisesta tietämättömyydestä oman mielen mukaan joko takaisin elävien kirjoihin, uuteen nousuun tai johonkin ihan muuhun vaatii. Täydellistä.

Pisteitä: 5/5

Yhteensä: 23.75/25, joka täytyy puolipyyöreän juhluvuo-den takia skaalata fiiliskertoimella 4, jolloin päästään komeaan loppuarvosanaan 95/100. Hieman on siis vielä petrattavaa seuraaviin isoihin juhliin, joista odotan 100%:sta suoritusta. Muistikuvien tarkkuuden perusteella juhlatunnelma on ollut samaa luokkaa kultajuhlien kanssa. Jappadaida.

Vertailussa kiltatoimijan ja kilpapelaaajan vuosi

Teksti: Ville Kapanen

Elektroninen urheilu eli kilpapelaminen on kasvanut valtavasti koko 2000-luvun alun. Viime vuonna rikottiin ennätyksiä niin katsojamäärissä kuin palkintorahoissa, kun The International 2015: DoTa 2 Championships keräsi kasaan yli 18 miljoonan dollarin palkintopotin ja League of Legends World Championships finaalia seurasi yli 32 miljoonaa uniikkia katsojaa. Moni kiltalainen onkin varmasti miettinyt kuinka erilaista elämä olisi kilpapelamisen huipulla.

Kirjoittajan asiantuntemuksen puutteesta johtuen keskitymme tällä kertaa pelkästään League of Legendsiin (LoL). LoL:in kilpaurheilu-skene eroaa selkeästi muista, sillä pelin valmistaja Riot Games on ottanut kilpaurheilun vahvasti omaan haltuunsa. Kun muissa peleissä kilpaillaan vaihtelevissa turnauksissa ympäri maailmaa, niin LoL:ssa ammattilaistasolla Riot järjestää kaksi pidempää kautta ja kaksi kansainvälistä turnausta. Kaudet pelataan alueittain, eli kansainvälisiä turnauksia on muita pelejä vähemmän.

Kuten esimerkiksi killan hallituksessa, on myös LoL:ssa kaikilla tiimin jäsenillä omat roolinsa. Sen lisäksi, että hallitsee oman tonttinsa hyvin, on myös hyödyllistä jos tietää miten muilla menee, ja osaa auttaa myös muita tarvittaessa. Hyvä kommunikaatio ja tiimihenki ovatkin varmasti oman tontin täydellistä hallintaa tärkeämpiä niin kilpapelamisessa kuin kiltatoiminnassakin. Jos lähdetään pohtimaan vielä pidemmälle, niin samat lainalaisuudet pätevät myös varmasti pitkälle työelämään. Tältä osin vaikuttaakin siltä, että kilpapelaminen ei ole sen kummempaa kuin diplomi-insinöörin työ.

League of Legendsissä vuosi alkaa Spring Splitillä, joka on kevään aikana pelattava kausi. Etenkin kauden alussa monien tiimien pelaamisesta näkyy harjoituksen puute, koska suurin osa pelaajavaihdoksista tapahtuu syksyn lopulla. Kevät alkaakin ammattipelaajilla hyvin samoissa merkeissä kuin kiltatoimijoilla, sillä myös kiltatoimijat totuttelevat vuoden alussa uuteen toimikuntaan ja uusiin tehtäviin. Kuten killassa, myös ammattipelaamisessa on mokaaminen kauden alkupuolella täysin sallittua, sillä kevätkaudella maailmanmestaruuskisoihin pääsemiseen vaikuttavia pisteitä on jaossa vähemmän kuin kesällä.

Kevätkauden päätteeksi LoL:in pelaajilla on edessä Mid-Season Invitational kutsukilpailu, jossa mitataan pelaajien pelikuntoa kansainvälisellä tasolla. Samoihin aikoihin myös kiltatoimijat ovat kevään suurimman haasteen edessä, kun tapahtumien määrä nousee yli yh-

League Of Legends

League of legends (LoL) on selkeästi maailman pelatuin peli. Tyyllilajiltaan LoL on MOBA(Multiplayer online battle arena). Tyypillisesti MOBA-peleissä kaksi joukkuetta taistelevat vastustajan tukikohdan tuhoamisesta. LoLissa taistelua käydään kolmella linjalla ja ennen tukikohdan tuhoamista täytyy tuhota tukikohtaa puolustavia torneja. Kaikki suurimmat MOBA-pelit perustuvat tähän samaan asetelmaan, mutta genressä on nähty myös hyvin erilaisia voittoehtoja ja kartoja.

deksään tuhanteen, ja samalla pitäisi pitää huolta koulutoiden etenemisestä. Kevään kovimman koitoksen jälkeen niin pro-pelaajilla kuin opiskelijoilla on hetki aikaa hengähtää ennen tulevia haasteita.

Kesän koittaessa alkaa vuoden tasaisin kausi. Opiskelijat siirtyvät kesätöihin ja totuttelevat kahdeksasta neljään rytmiin. Samaan aikaan LoL:in ammattilaisilla alkaa Summer Split. Summer Splitissä tiimien suoriutuminen on jo huomattavasti tasaisempaa, sillä yleensä kesäkauteen lähdetään samalla joukkueella kuin keväällä, ja myös vastustajien taktikat ovat jo tutumpia.

Syksyn koittaessa on lopullisen koitoksen aika niin Otaniemessä kuin kilpapelaaajilla. Syksyllä Aalto-yliopistoon tulee yli tuhat uutta opiskelijaa, ja killat pistävät parastaan yrittäessään luoda uusille opiskelijoille mahdollisimman miellyttävät alun uudessa ympäristössä. Samaan aikaan parhaiten kautensa pelanneet joukkueet valmistautuvat vuoden kruunaavaan maailmanmestaruuskilpailuun.

Kun syksyn alusta on selvitty, alkaa killassa niin kutsuttu kähmykausi. Uusia toimijoita yritetään houkutella mukaan kokemaan kiltatoiminnan mahtavuus ja liikkeellä on huhuja milloin kenenkin kähmyistä. Samoissa merkeissä vietetään myös LoL:ssa maailmanmestaruuskilpailujen jälkeen alkavaa preseasonia. Pelaajavaihdoksia tapahtuu valtavasti, ja huhuja siitä mihin joukkueeseen kukakin on vaihtamassa liikkuu valtavasti. Vuoden lopulla niin uudet kiltalaiset kuin ammattipelaajat alkavat pikkuhiljaa valmistautua tulevan vuoden koitoksiin.

Juha Korpio on Yrityssuhdemetsuri

Teksti: Juha Korpio

Kuvat: Väinö Mäntylä

Suunnistin tieni Valkeakoskelta Espoon Otaniemeen syyskuun toisen päivän aamuna vuonna 2013. Samaisena päivänä aloitin opintoni Aalto-yliopiston Sähkötekniikan korkeakoulussa, muutin Jämeräntaipaleen soluasuntoon ja ennen kaikkea sain ensikosketukseni Sähköinsinöörikillan toimintaan. "Alla konjamiinipullon onnellisten tähtien, on hyvä olo ollut mulla siitä lähtien."

Tänään vuoden 2016 tammikuussa kandidiksi valmistuminen alkaa hämmöttää, solu on vaihtunut yksioon ja Sähköinsinöörikillan toiminnassa olen mukana entistäkin aktiivisemmin yrityssuhdemestarina.

Jo vuoden verran yrityssuhdevastaavana toimineena tiedän, että kiltamme yrityssuhteiden värikäs arki on äärimmäisen mielenkiintoista. Onkin lähes ihme, ettei siitä ole tehty jo televisio-ohjelmaa. Tästä syystä mikäli jonkin tuotantoyhtiön kanssa (*vinkvink*) päästäisiin hinnasta sopuun, voisi YTMK:n valjastaa moniin tuttuihin tositelevision formaatteihin. Yhtäläisyyksiähän toimikunnan arjesta löytyy jo valmiiksi runsaasti.

Aivan kuten Ruotsin miljonääriäidit, Yrityssuhdetoimikunta elää päivästä toiseen vahvassa kuohuviinin aiheuttamassa hurussa. Killan yrityssuhdevastaavat-ohjelmassa seurattaisiin sitä, miten on mahdollista selviytyä arjesta, jossa rahaa on kuin roskaa ja nousulle ei näy loppua.

Samalla tavalla kuin Suomen huuto-kauppakeisari, yrityssuhdevastaavat hierovat kauppoja ja vääntävät aina vaan mehukkaampaa sopimusta. Jos erilaisten kippojen ja kuppojen huutokauppaaminen Suomen suvessa kiinnostaa satojatuhansia katsojia, ei erilaisten mainoshäppäkkeiden haaliminen yrityksiltä voi jäädä ainakaan paljoa kakkoseksi.

Diiliin kaltaisessa ohjelmassa joka kuukausi tiputettiin yksi yrityssuhdevastaava toimikunnasta. Voittaja saisi Yrityssuhdebrunssista yli jäävät kuohuviinit ja joutuisi jatkamaan yrityssuhdemestarina seuraavan vuoden.



"90% Killan valtuustosta kannattaa yrityksiltä saatujen sponsorirahojen siirtämistä yksityiselle pankkitilille varojen hallinnan helpottamiseksi"
~ Juha K Korpio

Mitä todennäköisimmin YTMK:n tositevee jää tänä vuonna kuitenkin vain haaveeksi. Onneksi nykypäivänä meillä on muitakin vaihtoehtoja työntää omaa itsekkeskeisyytämme eetteriin.

Näin ollen saatettakoon kaikkien tiedoksi, millä aihetunnisteilla yrityssuhdetoimikunnan glamourseurapiirielämää voi seurata sosiaalisen median palveluissa. Yrityssuhteiden osalta vuodesta 2016 on odotettavissa kerrassaan mahtavaa, joten seurattavaa varmasti riittää.

Muista ainakin nämä: #YTMK16
#YTMK #bosslife #edustuskunnossa
#edustus_kunnossa #lisää_skump-
paa_on_enemmän_skumppaa #kunto-
voi_loppuu-skumppa_ei #Balilla_ei_pa-
lella #killan_rahoilla

-Juha

"Keksin luvun päästäni"
~ Juha K Korpio

Tervetuloa nuorekkaaseen tekijäjoukkoomme

Haemme ensimmäisen vuoden sähköteekkaria kesätoimittajaksi nuorekkaaseen Sähkömaailma-lehteemme.

Ajan hermolla elämä lehti julkaistaan kerran kuussa painettuna lehtenä, paitsi kesäisin, jolloin lehti ei ilmesty. Lehti uudistuu jatkuvasti

Esimerkiksi tammikuussa 2016 lehdessä lanseerattiin uusi palsta "Sähkömiehien muistele", missä käsitellään humoristisella tavalla vuosikymmenten varrella tapahtuneita ammatillisia kömmähdyksiä. Toivomme myös Sinulta edellä mainitun kaltaisia tuoreita ideoita lehden kehittämiseksi. Lisäksi arvostamme sosiaalisen median, kuten Internetin hyönteä tuntemusta ja atk-taitoja.

Lehteä julkaiseva Sähkö- ja teleurakoitijaliitto STUL ry on nuorekas ja dynaaminen, vuonna 1933 perustettu asian- tunti- ja edunvalvontaorganisaatio. Työntekijöidemme keski-ikä on alle 60 vuotta. Lisätietoja tehtävästä antaa tekniikan kandidaatti, toimittaja Erika Forstén. Kysymykset hänelle sekä vapaamuotoiset hakemukset toivotaan osoitettavan ensisijaisesti kirjepostitse osoitteeseen Sähköinfo Oy, Harakantie 18 B, 02610 Espoo. Lisäksi työntekijöillämme on käytössään nykyisin myös sähköpostiosoitteet, kuten erika.forsten(at)sahkoinfo.fi



Sähkömaailma-lehti on ilmestynyt muuttumattomana jo yli 30 vuoden ajan

Kiltahistorian superlyhyt oppimäärä

Teksti: Panu Oksiala

Kuvat: Killan ja Aalto-yliopiston galleriat

Rakas kiltamme täyttää pian 95 vuotta, eli melkeinpä vuosisadan on jo Suomi joutunut SIKkiläisten edesotamuksia todistamaan. Koska omien juurien tunteminen tarjoaa syvyyttä ja suhteellisuudentajua kiireiseen nykypäivään, niin tutkitaanpas, että mihin nuorvanhan kiltamme juuret sijoittuvat.

Aloitetaan ensin lyhyellä kertauksella ajalta eSIK. Sähkötekniikan opetus silloisessa Suomen suuriruhtinaskunnan Polyteknillisessä opistossa alkoi jo 1800-luvun loppupuolella yhden vapaaehtoisen kurssin muodossa. Muutos oli kuitenkin nopeaa, sillä pian Polyteknillinen opisto vaihtui Teknilliseksi korkeakouluksi ja sähkötekniikkaa opiskeltiin koneenrakennusopiston suojissa. Merkittävä askel sähkötekniikan opiskelun saralla kuitenkin koettiin vuonna 1911, jolloin sallittiin diplomi-insinööritutkinnon suorittaminen tulevaisuudessa myös sähkötekniikassa.

Maailma Teknillisen korkeakoulun ympärilläkin oli tuolloin rajussa muutoksessa. Pian lähtikin käyntiin ensimmäisenä maailmansotana tunnettu ketjureaktio ja jo samaisen vuosikymmenen lopulla Suomi itsenäistyi Venäjältä, mitä seurasi verinen sisällissota. Kaiken tämän kaaoksen jälkeen alkoi 20-luku, joka merkitsi voimakasta uudistumisen vaihetta. Se oli modernismin vuosikymmen, jolloin suomalaiset kokivat elävänsä jonkinlaisessa välitilassa. Matka vanhasta uuteen oli alkanut. Populaariviihde lisääntyi ja sisällissodan jakama kansa pyrittiin eheyttämään. Raha oli tärkeämpää kuin ennen ja kaukaisia maita ihannoitiin. 20-luvulla säädettiin mm. sukunimi- ja oppivelvollisuuslaki ja sanoitettiin Ikuisen teekkarin laulu. Vaikka vuosisata onkin häviävän lyhyt aika historiassa, on vaikea edes hahmottaa, kuinka paljon Suomi on sinä aikana muuttunut.



Sähkötekniikan opiskelua sille osoitetuissa laboratoriotiloissa. Lisää kuvia ajan opiskelutiloista löytyy artikkelin lopusta



Teknillisen korkeakoulun vanha päärakennus Hietalahdentorilla. Koulu muutti rakennukseen vuonna 1877, jonka jälkeen sitä laajennettiin monesti ennen muuttoa Otaniemeen. Kuvan ottamisen jälkeen rakennukseen on ilmestynyt mm. 2 kerrosta lisää. Nykyään rakennuksessa on Metropolian tiloja.

Sähköinsinööriseuraklubiin synty

TKK:n vuosittainen sisäänotto oli 20-luvun alussa vain 142 opiskelijaa, eli suunnilleen samaa luokkaa, kuin vuosittain sähkötekniikan opiskelut Aalto-yliopistossa aloitavien määrä nykyään. Suurin osa näistä opiskelijoista aloitti opinnot koneosastolla, jonka alaisuuteen kuuluvat edelleen myös sähkötekniikan opinnot. Vähäisistä resursseistaan huolimatta silloiset sähköteekkarit tulivat siihen päätökseen, että Koneinsinööriseuraklubi ei heille riitä, ja että he tarvitsevat oman yhdistyksensä. Perustamiskokouksessa 27.10.1920 keskusteltiin pitkään siitä, tulisiko uuden yhdistyksen olla itsenäinen vaiko Koneinsinööriseuraklubin alainen harrastusklubi ja miten tämä vaikuttaisi esimerkiksi rahallisten resurssien saantiin. Lopulta kokouksessa paikalla olleet päätyivät perustamaan riippumattoman yhdistyksen.

Vaikka yhdistystoiminta varsinaisesti alkoikin jo perustamiskokouksessa, pidetään nykyisin yhdistyksen perustamisajankohtana Sähköinsinööriseuraklubin ensimmäistä virallista kokousta 16.2.1921. Ensimmäisen vuosikymmenen aikana klubin vuosittainen jäsenmäärä pysytteli huimissa lukemissa, eli noin kolmessakymmenessä jäsenessä.

Kiltatoiminnan alkuvuodet

Killan, eli silloisen klubin toiminta poikkesi kuitenkin nykyisestä suurissa määrin, vaikka yhtäläisyyksiäkin löytyy. Suuressa suosiossa tuolloin olivat esitelmät, joita klubin kokouksissa pitivät aamun pikkutunneille asti niin professorit kuin opiskelijatkin. Jokaisen valmistuneen tuli myös käydä esittelemässä oman diplomityönsä pääkohdat klubin kokouksessa, mikä kuulostaa 2010-luvulla miltei mahdottomalta ajatukselta. Tämän käytännön myötä kävi kuitenkin toteen puheenjohtaja Timgrenin toive sähkötekniikan harrastamisesta.

Siinä missä nykyisin tenttiä saa niin monesti kuin opiskeluoikeutensa aikana ehtii, menetti tuolloin opiskeluoikeuden kolmannelta hylätystä saman kurssin tentistä. Tämä tarkoitti sitä, että opiskelu oli monesti pikkutunneille asti venyvää rankkaa työtä, ja rankka työ vaatii luonnollisestikin rankat hovit. Sähkötekniikan lisäksi klubissa harrastettiin myös luonnollisesti myös juhlimista. Vaikka kieltolaki olikin tuolloin vallassa, onnistuttiin Klubin pikkujouluja ja muita karkeloita piristämään keittämällä likööriä Polin suojissa.



Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan omistama Vanha Poli. Rakennus myytiin vuonna 1986 ja nykyään siinä toimii hotelli. Poli on tuttu monista lauluista ja sen arkkitehtuuri toimi inspiraationa mm. kunnia- ja seniorijärjestöä, Pyöreän tornin kiltaa nimettäessä

Nopeasti maailmalle

Myös excursioita alettiin suunnittelemaan pian Klubin perustamisen jälkeen, ja ensimmäinen kotimaan excursio järjestettiin vuonna 1924. Ulkomaillekin asti päästiin excuilemaan jo 20-luvulla, nimittäin vuonna 1926 käytiin Ruotsissa ja kolme vuotta myöhemmin suuntasi 21 päivää kestänyt excursio aina Puolaan asti. Tämä lienee ollut melkoinen saavutus sen päivän matkailustandardeilla, sillä laivalippuja ei voinut varata netistä ja tuohon aikaan kaikki Suomen päällystetyt tieosuudet yhteensä eivät ylittäisi edes Helsingistä Turkuun asti.

On pakko nostaa hattua 95 vuoden takaisille sähköteekkareille, jotka loivat pohjan kaikelle nykyiselle toiminnallemme. Vaikka Suomi onkin pudonnut puusta ja killan jäsenmäärä on jossain välissä päässyt 30-ker-

"Koska klubi nyt ensi kerran kokoontuu, niin pyydän lausua toivomuksena, että klubin jäsenillä aina tulisi olemaan hauskaa, että toverielämä kukoistaisi ja että myös sähkötekniikkaa klubissa harrastettaisiin.

*~ Eitel Timgren,
Sähköinsinööriklubin
ensimmäinen puheenjohtaja
klubin ensimmäisessä
varsinaisessa kokouksessa*



Klubin ensimmäinen puheenjohtaja Eitel Timgren yhdistyksen 25-vuotisjuhlissa

taistumaan, heijastelee osa silloisesta klubitoiminnasta yhä nykypäivän kiltatoiminnassakin. Allekirjoittaneelle menneiden vuosien saavutukset toimivat myös melkoina inspiraation lähteenä. Jos tuolloin päästiin Puolaan saakka, niin päästäänkö tämän vuoden excursioilla Vaa-saa pidemmälle?

Lähteet ja lisälukemista

Tämä kiltahistorian alkuvaiheiden pintariipaisu oli tarkoituksellisesti lyhyt ja ytimekäs. Jos ja kun mielenkiinto killan ja teekkariuden historiaa kohtaan toivottavasti lukiessa heräsi, voi tiedonnälkää ruokkia vaikka näillä sivuilla:

- sik.ayy.fi/sik75
- fi.wikipedia.org/wiki/Teknillinen_korkeakoulu
- ptk.ayy.fi/historia
- arkisto.lehti.tek.fi/content/ikuisen-teekkarin-laulu
- www.flickr.com/photos/aaltocommons/albums/72157644982253063

Kirjoittaja on teekkariuden historiasta kiinnostunut kolmannen vuoden opiskelija, joka on ensimmäisten joukossa tilaamassa SIKin 100-vuotis historiikin ja ehkä jopa tekemässäkin sitä.



Teekkarit Krakowan sanomalehtitalolla vuonna 1929

Lämmikettä talven keskelle

Teksti ja kuvat: Iida Salmivesi

Olen juonut viimeisten kuukausien aikana valtavasti teetä. Lisääntyneeseen teen kulutukseeni on monia syitä, kuten huono vastustuskykyäni ja sitä kautta kaikki flunssat, jotka olen sairastanut.

Lisäksi olen aikamoinen vilukissa ja varsinkin kylmällä säällä tee lämmittää mukavasti sisältä päin. Tee myös yksinkertaisesti maistuu hyvältä ja pärinän ja vatsahaavan välttämiseksi kannattaa vähintään joka neljäs kuppi kahvia korvata teellä. Teellä on rauhoittava vaikutus ja varsinkin kofeiinitonta teetä kannattaa nauttia illalla ennen nukkumaanmenoa. Omiin nukkumaanmenorutiineihini kuuluu iltatee, suosittelen lämpimästi!

Tee on helppo tarjottava ja sitä kannattaakin pitää aina kaapissa vieraiden varalta. Varsinkin surullista tai stressaantunutta ystävää kannattaa lähestyä teemukin kanssa. Sanonta "teetä ja sympatiaa" on varmasti jokaiselle tuttu, eikä sen voimaa kannata aliarvioida. Teelajitelman osto on kannattavaa, jotta mahdollisimman moni saa suuhunsa mieleistä juomaa. Teekutsuihin kannattaa kuitenkin suhtautua aina varauksella. Mikäli sinua pyydetään teelle jatkojen jatkoilla aamun pikkutunneilla, voi olla, ettei teekutsujen pitäjällä ole edes teetä kaapissaan.

Keräsin teille listan tämän hetken teesusikeistani, kannattaa kokeilla!

- Pirkka persikka-passion
- Clipper sitruuna-inkivääri
- Clipper detox
- Clipper sleep easy
- Nordqvist Karibian aurinko
- Twinings vanilja
- Twinings omena-kaneli-rusina

Joskus tee kannattaa kuitenkin korvata mojitoilla. Kuten teen, myös mojiton maku on hyvä. Teen tavoin se lisäksi lämmittää ja rentouttaa niin kehoa kuin mieltä ja helpottaa flunssaista oloa. Myös surullinen tai stressaantunut ystävä varmasti piristyy lasillisesta jos toisestakin mojitoa. Lisäksi varsinkin talvella on mojiton juonti tärkeää, sillä siitä saa kätevästi annoksen satokauden sitrushedelmiä ja näin ollen vitamiinikato ei pääse yllättämään. Mojito on myös halpa tapa päästä hetkeksi aurinkoisiin lomatunnelmiin, ihan vain vaikka kotisohvalta.



Instagram-kelpoiset mojitos

Ohje lasilliseen mojitoa:

- Vaaleaa rommia (oman mielen mukainen loraus)
- Tonicia
- Puolikas lime lohkoina
- Mintunlehtiä
- Jäämurskaa
- Ruokosokeria

Muussaa sokeri ja limelohkot haarukalla lasin pohjalle, jonka jälkeen kaada päälle rommi, tonic, jäämurska ja mintun lehdet. Sekoita hetki ja juoma on valmis. Instagramia varten kannattaa juoman päälle kuitenkin lisätä vielä muutama minttu.

Jos tuntuu, että rahatilanne on tiukka, kannattaa ohjetta vähän soveltaa. Myös vodkasta, rainbow-sokerista ja klementtiineistä saa aikaan hyvän opiskelijahenkisen mojiton.

Mukavaa ja rentouttavaa talven jatkoa, kyllä se kevät vielä tulee!

<3: Iida

Kolme approa, jotka jokaisen täytyy kokea ennen valmistumistaan

Teksti ja kuvat: Juha Piipponen

Approt ovat nerokkaita opiskelijatapahtumia, jotka yhdistävät poikkitieteellisesti monia korkeakouluja. Approilla voit baarikiertelyn aikana tutustua moniin uusiin ihmisiin ja pitää samalla hauskaa approporukalla. Esittelen kolme approa, joita itse suosittelen kokeilemaan.

Pikkulaskiainen

Pikkulaskiainen on vuosittain laskiaisen aikaan järjestettävä suuri approtapahtuma kauniissa Turun talvimaihemassa. Tapahtuma alkaa mäenlaskukilpailulla, jossa eri kaveriporukat laskevat mitä ihmeellisimmillä laskuvälineillä alas Puolalanpuiston mäkeä. Mäkitapahtuman jälkeen ilta jatkuu AfterSki-approilla. Pikkulaskiainen tuo vuosittain opiskelijoita laajasti ympäri Suomea. Voit siis bongata vanhoja ystäviäsi Turusta, Lappeenrannasta, Tampereelta, PK-seudulta tai jopa Oulusta asti!

Tarina vuoden 2015 Pikkulaskiaistapahtumasta:

Normaaliin ja hyväksi todettuun tapaan approille lähettiin hakemaan jälleen sitä kultaisinta, eli 15 juoman approsuoritusta. Tottakai tavoitteeseen päästiin ja olo oli sen mukainen. Siinä sitten perisuomalaisen rohkaisun tuomalla hyvinolontunteella päätimme ystäväni ja hänen tyttökaverinsa kanssa mennä uskaliaasti tanssilattialle. Tämä ei niin perisuomalainen tapa tanssia vieraiden ihmisten valvovan katseen alla ei varmasti ollut kenellekään silmänruokaa.

Yhtäkkiä ihme kuitenkin tapahtui ja vierelleni ilmestyi neitokainen aivan kuin toisesta ulottuvuudesta. Nainen pamautti varoittamatta korvaani suoran kysymyksen: "Haluatko tulla meille yöksi?". Siinä sitten ujo-na teekkaripoikana en saanut sanaakaan suustani, vaan jäin tuijottamaan naista tyhjällä katseella. Onneksi nainen kuitenkin lopetti piinaavan hiljaisuuden ja pelasti tilanteen kysymällä: "Vai onko tuo tyttöystäväsi?", osoittaen samalla vieressäni seisovaa kaverini tyttöystävää. Vastasin empimättä, että "on", jolloin tuo suorasana nainen neitokainen lähti kävelemään enkä nähnyt häntä sen koommin.

Vanha sanonta kuuluukin: "jos ei heilaa pikkulaskiaisenä, niin ei koko vuonna."

Kauppakadun appro

Kauppakadun approt järjestetään joka syys-lokakuun vaihteessa Suomen upeimmassa opiskelija-kaupungissa, eli Jyväskylässä. Approjen jatkopaiikkana on toiminut Jyväskylän Paviljonki, joka saattaa yhteen koko tuhatpäisen approkansan. Approt ovat perinteiset suoritustasoapprot, jossa ylempää tutkintoa ei saa suorittaa ennen kuin edellinen alempi tutkinto on suoritettu edellisinä vuosina. Tämä siis kannustaa osallistumaan approille aina vain uudestaan. Hienous approissa on lisäksi naiset, koska pienen teekkaripojan silmin appro on täynnä naisia. Approt ovat siis ujoille teekkaripojalle täydellinen tilaisuus löytää se unelmien rakkaus.



Tarina 2015 Kauppakadun approilta:

Olin ensimmäistä kertaa Kauppakadun approilla, joten appron suoritukseen vaadittiin vain 10 merkintää. Suurella itseluottamuksella oli siis melkein pakko aloitella jo ennen approa, sillä eihän 10 juomaa tunnu vielä missään. Tämä pienimuotoinen virhearviointi jatkui aina ensimmäiseen baariin asti, jolloin kolmen shotin jälkeen osasi jo arvata mitä ilta tuo tullessaan. Vaikka Jyväskylän kaduilla jokainen vastaan tuleva edusti sitä kauniimpaa sukupuolta, allekirjoittaneella ei ollut naisista tietoaakaan. Aamuerätys kuvasti iltaa varsin mallikkaasti: heräsin Jyväskyläläisestä soluasunnosta löysästi puhalletun ilmapatjan päältä vieressäni kiltamme nykyinen hyvinvointimestari. Olisi voinut mennä huonomminkin

Polin Appro

Polin appro on Isännistön ja Emännistön (IE) vuosittain marraskuussa järjestämä approtahtuma Helsingin ydinkeskustassa. Polin appro tarjoaa massoittain samanhenkistä teekkariseuraa ja approilla on poikkeuksetta aina hauskaa. Approt ovat suunniteltu joka vuosi eri teemalla, joten niihin ei voi edes aktiivinen approharrastaja kyllästyä. Myöskään teekkaripainotteisuus ei ole haitaksi, sillä approt vetävät yllättävän paljon poikkitieteellistä haalarikansaa muista pk-seudun korkeakouluista.

Tarina Polin Approsta vuodelta 2014:

Approt etenivät jälleen normaaliin tapaan hyvässä seurassa ja hyvässä vauhdissa. Approjen maksimisuoritusraja 15 saa joka kerta aikaan sen, että varsinkin viimeisillä tunneilla juostaan hiki haalarissa baarista toiseen. Tämä kerta ei tuonut poikkeusta. Viimein täyden suorituspassin saattamana kävelimme loppubaariin. Baariin sisään päästyäni kävelin suoraan vanhalla tottuksella baaritiskille päin. Siinä vastaan asteli miehekään edustusmahan omaava hämärää opiskelijakulttuuria edustava mies kaljatuoppi kädessään. Ehdittiin katsekontakti vaihtaa, kunnes mies roiskaisi puolilitraisen paidalleni. Siinä sekunnin sadasosan mietinnän tu-



loksena en saanut päähäni mitä väärää tilanteessa olin tehnyt. Onneksi kaljamestari kuitenkin avasi suunsa ja sanoi hädissään: "Anteeksi erehdyin henkilöstä", ja juoksi tiskiltä hakemaan paperia minulle ja itselleen uuden kaljan. Mahtoi harmittaa, että kaverin ensimmäinen kalja lensi väärään osoitteeseen..

Shanghai

3 - 3				
3 - 4				
3 - 3 - 3				
3 - 3 - 4				
3 - 4 - 4				
4 - 4 - 4				

3 - 3				
3 - 4				
3 - 3 - 3				
3 - 3 - 4				
3 - 4 - 4				
4 - 4 - 4				



Sössö

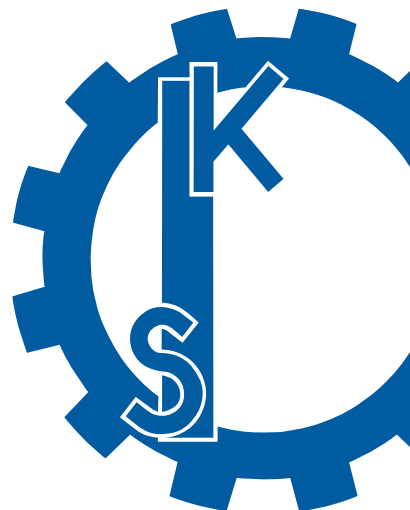
MEDIATIEDOT 2016

Sössö on vuodesta 1969 alkaen ilmestynyt Aalto-yliopiston Sähköinsinööriläisten opiskelijalehti. Sössön painos on 150 kappaletta ja se tavoittaa yli 2000 Sähkötekniikan korkeakoulussa opiskelevaa sekä osaston henkilökunnan. Lisäksi lehti lähetetään yhteistyökumppaneille, niin yrityksille kuin muille killeille ja ainejärjestöillekin. Paperilehden lisäksi Sössön löytää myös osoitteesta sosso.fi, jossa julkaistaan omaa sisältöä sekä paperilehden näköislehtinä. Kiinnostus lehteä kohtaan on viime vuosina ollut killassa erityisen suurta, mikä näkyy niin lehden toimituksen suurena kokona kuin lehden menekin kasvuna. Lehden kiitettyä ulkoasua ollaan jatkuvasti kehittämässä entistä paremmaksi ja näkyvyyttä lisätään aktiivisuudella sosiaalisessa mediassa. Sössö

pyrkii yhteistyöhön Sähkötekniikan korkeakoulun kanssa saavuttaakseen yhä suuremman lukijajoukon tukemalla korkeakoulun opiskelijoita myös opinnoissa. Lehden koko on 267x203mm. Lehti on ollut vuodesta 2011 alkaen kokonaan nelivärinen.

Tuomas Isola

Päätoimittaja 2016



● ILMOITUSKOOT JA -HINNAT

Lehden koko on 267mm x 203mm.

Aineistoa tehdessä tulee ottaa huomioon etteivät ilmoitetut mitat sisällä 5 mm painovaraa.

AUKEAMA



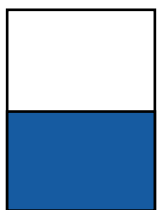
267 x 406 mm

SIVU

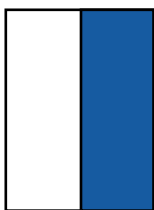


267 x 203 mm

PUOLIKAS VAAKA/PYSTY



133.5 x 203 mm



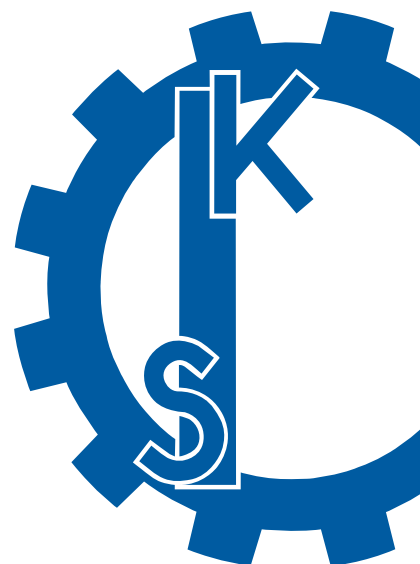
267 x 101.5 mm

Aukeama	800€
Sivu	500€
Puolikas sivu	300€
Takakansi	900€
Takasisäkansi	600€
Sivu 2	

● ILMESTYMISAIKATAULU

Materiaali tulee toimittaa painovalmiina päätoimittajalle alla merkittyihin päiviin mennessä.

1. numeron DL: 30.4., ilmestyy 1.9.
2. numeron DL: 30.11., ilmestyy 2.1.2017



JULKAISIJA:

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry

PÄÄTOIMITTAJA:

Tuomas Isola,
etunimi.sukunimi@aalto.fi

PAINOS:

150 kpl

JAKELU:

Sähkötekniikan korkeakoulussa sijaitsevilla
ilmaisjakelupisteissä, postitse
yhteistyökumppaneille sekä
verkkojulkaisuna
killan sivuilla osoitteessa
<http://sik.ayy.fi/sosso/>

ULKOASU:

koko 267 x 203 mm

AINEISTO:

Sähköpostilla päätoimittajalle.

TIEDOSTOMUOTO:

PDF tai vastaava.

MAKSUTAPA:

Viitenumerollisella laskulla SIKille.
Tarkemmat maksutiedot sähköpostilla.

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry

Postiosoite: PL 13000, 00076 AALTO

<http://sik.ayy.fi/>



